TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. birželio 7 d.*

„Darbuotojų migrantų socialinė apsauga — Taikytini teisės aktai — Darbuotojas, Nyderlandų pilietis, dirbantis žemsiurbėje, plaukiojančioje ne Europos Sąjungos teritoriniuose vandenyse su Nyderlandų vėliava, Nyderlanduose įsisteigusiam darbdaviui — Gyvenamoji vieta kitos valstybės narės teritorijoje — Priklausymas Nyderlandų socialinės apsaugos sistemai“

Byloje C-106/11

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2011 m. vasario 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. kovo 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

M. J. Bakker

prieš

Minister van Financiën

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas) ir L. Bay Larsen,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 1 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— M. J. Bakker, atstovaujamo *belastingadviseurs* M. H. Menger ir V. J. de Groot,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir C. Schillemans,

— Europos Komisijos, atstovaujamos V. Kreuschitz ir M. van Beek,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: olandų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 t., 3 sk., p. 3), iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1992/2006 (OL L 392, p. 1; toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), II antraštinės dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp M. J. Bakker ir *Staatssecretaris van Financiën* (valstybės finansų sekretorius) dėl M. J. Bakker priklausymo Nyderlandų socialinio draudimo sistemai 2004 m.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio a ir i punktus terminas „darbuotojas [pagal darbo sutartį dirbantis asmuo]“ reiškia bet kurį asmenį, „apdraustą privalomu arba neprivalomu nuolatiniu draudimu nuo vieno ar daugiau draudiminių įvykių, kuriuos apima pagal darbo sutartį dirbančių asmenų arba savarankiškai dirbančių asmenų socialinės apsaugos sistemos arba valstybės tarnautojų speciali sistema“.

4 Pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį:

„Šis reglamentas taikomas pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ar savarankiškai dirbantiems asmenims ar studentams, kuriems yra taikomi ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai ir kurie yra vienos iš valstybių narių piliečiai <...>.“

5 Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnyje, esančiame II antraštinėje dalyje „Taikytinų teisės aktų nustatymas“, numatyta:

„1. Laikantis 14c ir 14f straipsnių, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tokie teisės aktai nustatomi remiantis šios antraštinės dalies nuostatomis.“

2. Laikantis 14–17 straipsnių:

<...>

c) laive, kuris plaukioja su valstybės narės vėliava, dirbančiam darbuotojui taikomi tos valstybės teisės aktai;

<...>“

Nyderlandų teisės aktai

6 Bendro senatvės pensijos įstatymo (*Algemene Ouderdomswet*, *Stb.*, 1956, Nr. 281) 6 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šias nuostatas apdraustieji yra:

a) rezidentai ir

b) nerezidentai, kurie už Nyderlanduose pagal darbo sutartį atliktą darbą apmokestinami pajamų mokesčiu

ir kuriems dar nesukako 65 metai.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 2004 m. M. J. Bakker, Nyderlandų pilietis, gyveno Ispanijoje ir pagal darbo sutartį dirbo žemsiurbėje, plaukiojančioje su Nyderlandų vėliava, įmonėje, įsteigtoje Roterdame (Nyderlandai). Jis daugiausia dirbo Kinijos ir Jungtinių Arabų Emyratų teritoriniuose vandenyse. Žemsiurbė buvo registruota Nyderlandų jūrinių laivų registre.

8 Suinteresuotasis asmuo ginčijo jam pateiktą pranešimą apie apmokestinimą pajamų mokesčių ir Nyderlandų socialinio draudimo įmokomis. Dėl šio apmokestinimo jo ieškinį *Rechtbank te Breda* atmetė, o M. J. Bakker pateikė skundą *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch*, kuris patvirtino pirmosios instancijos teismo sprendimą.

9 *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* nusprendė, kad 2004 m. M. J. Bakker galėjo būti laikomas apdraustuoju Nyderlandų socialiniu draudimu, nepaisant to, kad jis vykdė veiklą ne Europos Sąjungos teritorijoje. Šis teismas savo vertinimą grindė tuo, kad pagal Reglamentą Nr. 1408/71, konkrečiau kalbant pagal jo II antraštinę dalį, Nyderlandų teisės aktai socialinės apsaugos srityje buvo taikytini suinteresuotajam asmeniui. Šis teismas, be kita ko, nusprendė, kad M. J. Bakker dirbo jūriniuose laivuose, plaukiojančiuose su Nyderlandų vėliava, t. y. valstybės narės, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalies c punktą. *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* teigimu, faktas, kad šie laivai, kai buvo vykdoma siurbimo veikla, buvo ne Sąjungos teritoriniuose vandenyse, nieko nelemia, nes pastarojoje nuostatoje nenumatyti apribojimai pagal laivo ar veiklos rūšį.

10 Tačiau *Hoge Raad der Nederlanden*, gavęs kasacinį skundą, nusprendė, kad yra pagrįstų abejonių dėl Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinės dalies taikymo šioje byloje.

11 Jis mano, jog *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* teisingai nusprendė, kad suinteresuotasis asmuo, remiantis vien Nyderlandų teise, neprivalėjo draustis socialiniu draudimu 2004 m., nes tais metais jis gyveno ne Nyderlanduose ir juose nedirbo pagal darbo sutartį. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl prezumpcijos, kuria rėmėsi *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* ir pagal kurią suinteresuotasis asmuo 2004 m. pateko į Reglamento Nr. 1408/71 *ratione personae* taikymo sritį, dėl ko situacijai buvo galima taikyti šio reglamento II antraštinę dalį.

12 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal darbuotojo sąvoką, numatytą Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio a punkte, reikalaujama, jog suinteresuotasis asmuo būtų apdraustas privalomu arba neprivalomu nuolatiniu draudimu nuo vieno ar daugiau draudiminių įvykių, numatytų šioje nuostatoje. Taigi jis svarsto, ar įmanoma, jog asmuo, kurio situacija tokia, kaip antai M. J. Bakker, kuris vien atsižvelgiant į nacionalinės teisės aktus neprivalo būti apdraustas, nes negyvena Nyderlanduose, tačiau gali turėti darbuotojo statusą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1408/71, nes pagal šio reglamento II antraštinės dalies nuostatas, nustatančias taikytiną teisę, yra taikytini šios valstybės narės teisės aktai.

13 *Hoge Raad der Nederlanden* mano, kad, norint užtikrinti Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinės dalies nuostatų veiksmingumą, į šį klausimą reikia atsakyti teigiamai.

14 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar dėl fakto, kad suinteresuotasis asmuo dirba ne EB 299 straipsnyje numatytoje teritorijoje, draudžiama taikyti Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinę dalį. Jis nurodo Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią Sąjungos teisės nuostatos, susijusios su laisvu darbuotojų judėjimu, taip pat taikomos veiklai, vykdomai ne Sąjungos teritorijoje, nes esant darbo santykiams išlaikomas pakankamai glaudus ryšys su šia teritorija (1994 m. birželio 29 d. Sprendimo *Aldewereld*, C-60/93, Rink. p. I-2991, 14 punktas). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui taip pat atrodo svarbus 1989 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Lopes da Veiga* (9/88, Rink. p. 2989, 17 punktas), kuris taip pat buvo susijęs su jūreivio situacija ir kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad reikėjo išnagrinėti, ar suinteresuotojo asmens darbo santykiai buvo pakankamai glaudžiai susiję su Nyderlandų teritorija.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad 2004 m. *Landelijk Instituut sociale verzekeringen* (Nacionalinis socialinio draudimo institutas) vykdant politiką pagal darbo sutartį dirbančių darbuotojų socialinės apsaugos srityje, Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinė dalis buvo pradėta taikyti jūrininkams, Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės valstybės narės piliečiams, gyvenantiems vienoje iš šių valstybių ir pagal darbo sutartį dirbantiems laive, plaukiojančiame su valstybės narės vėliava, vien dėl to, kad darbdavys buvo įsisteigęs Nyderlanduose.

16 Šios politikos įtaka buvo tokia, kad pagal darbo sutartį dirbančių darbuotojų socialinio draudimo fondas mano, kad darbuotojai, kaip antai M. J. Bakker, privalo būti apdrausti, net jei atsižvelgiant į Nyderlandų teisę jie nepriklauso tokiai apdraustųjų kategorijai. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šioje politikoje nenumatytas teisinis pagrindas rinkti pagal darbo sutartis dirbančių darbuotojų draudimo įmokas.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, faktas, kad praktikoje pagal darbo sutartį dirbančių darbuotojų draudimo fondas suinteresuotąjį asmenį prilygina apdraustajam asmeniui, bent jau kiek tai susiję su Nyderlandų socialinio draudimo dalimi, kuriam realiai taikoma tokio draudimo socialinė apsauga, yra aplinkybė, kuri sutvirtina ryšį su Nyderlandais. Jei, atvirkščiai, nebūtų įmanoma vertinti priskyrimo valstybės narės socialinės apsaugos sistemai siekiant įvertinti ryšį su Sąjungos teritorija, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar šis ryšys būtų būtina sąlyga galimybei taikyti Reglamentą Nr. 1408/71 ne Sąjungos teritorijoje vykdomai veiklai. Teisingumo Teismo praktikoje (žr. 1986 m. spalio 23 d. Sprendimą *van Roosmalen*, 300/84, Rink. p. 3097 ir minėtus sprendimus *Lopes da* Veiga ir *Aldewereld*) nepateikiamas tikslus atsakymas į šį klausimą.

18 *Hoge Raad der Nederlanden* mano susidūręs su klausimu, ar, atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, egzistuoja pakankamas ryšys su Sąjungos teritorija. Jei Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinė dalis taikoma jo nagrinėjamoje byloje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas preziumuoja, kad atitinkamam asmeniui yra taikytini Nyderlandų teisės aktai pagal šio reglamento 13 straipsnio 2 dalies c punktą.

19 Tokiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar todėl, kad taikant Reglamento <...> Nr. 1408/71 II antraštinėje dalyje numatytas priskyrimo taisykles, taikomos Nyderlandų teisės nuostatos, dėl ko Nyderlandų socialinio draudimo įmokos gali būti renkamos tokiu atveju kaip šis, kai Ispanijoje gyvenantis darbuotojas, turintis Nyderlandų pilietybę, dirba jūrininku Nyderlanduose įsisteigusio darbdavio žemsiurbėje, kuri plaukioja su Nyderlandų vėliava ne [Sąjungos] teritoriniuose vandenyse, nors vien pagal Nyderlandų vidaus teisės nuostatas, atsižvelgiant į aplinkybę, kad darbuotojas negyvena Nyderlanduose, jis nepriklauso Nyderlandų socialinės apsaugos sistemai?

2. Kokią įtaką šiuo atveju turi Nyderlandų darbuotojų draudimo įgyvendinimo politika, pagal kurią socialinio draudimo fondas jūrininkus atveju, kaip nagrinėjamasis, pagal Bendrijos teisę laiko apdraustaisiais asmenimis?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

20 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės aktuose numatyti, kad asmeniui, esančiam tokioje situacijoje, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, kuris yra šios valstybės narės pilietis, bet joje negyvena, ir dirba su šios valstybės narės vėliava plaukiojančioje žemsiurbėje, kuri vykdo veiklą ne Sąjungos teritorijoje, netaikoma šios valstybės socialinės apsaugos sistema.

21 Nors Nyderlandų vyriausybė ir Europos Komisija mano, kad į šį klausimą reikia atsakyti teigiamai, M. J. Bakker laikosi priešingos nuomonės.

22 Šiuo klausimu primintina, jog Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punkte aiškiai numatyta, kad laive, kuris plaukioja su valstybės narės vėliava, dirbančiam darbuotojui taikomi tos valstybės teisės aktai.

23 Taigi, taikant šią nuostatą asmeniui, tokioje situacijoje, kaip antai M. J. Bakker, iš esmės taikomi Nyderlandų socialinės apsaugos teisės aktai, kiek tai susiję su šio asmens darbu laive, kuris plaukioja su Nyderlandų vėliava.

24 Tačiau M. J. Bakker, ginčydamas Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punkto taikymą savo situacijai, pateikė du argumentus.

25 Pirma, jis rašytinėse pastabose tvirtino, kad žemsiurbė, kurioje jis dirbo, nepriskirtina sąvokai „laivas“, kaip tai suprantama pagal 13 straipsnio 2 dalies c punktą.

26 Šiam argumentui nebuvo pritarta, nes šioje nuostatoje nenumatyta jokia sąlyga, susijusi su „laivo“ rūšimi. Be to, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimų matyti, kad ši žemsiurbė turėjo registracijos pažymėjimą ir buvo registruota Nyderlandų jūrinių laivų registre.

27 Antra, per posėdį M. J. Bakker pateikė argumentą, kad Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punktas netaikomas jo situacijai, kiek ji susijusi su faktu, jog aptariama žemsiurbė vykdė veiklą iš esmės Kinijos ir Jungtinių Arabų Emyratų teritoriniuose vandenyse. Pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos, pasirašytos 1982 m. gruodžio 10 d. Montego Bėjuje (Jamaika), įsigaliojusios 1994 m. lapkričio 16 d., Nyderlandų Karalystės ratifikuotos 1996 m. birželio 28 d. ir Europos bendrijos vardu patvirtintos 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/392/EB (OL L 179, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 3 t., p. 260, toliau – Jūrų teisės konvencija), 2 straipsnio 1 dalį pakrantės valstybės suverenitetas, be jos sausumos teritorijos ir vidaus vandenų, apima ir gretimą jos pakrantėms jūros juostą, kuri vadinama teritorine jūra. Todėl, M. J. Bakker teigimu, jo darbas aptariamoje žemsiurbėje patenka į pakrantės valstybių jurisdikciją, o ne į valstybės, su kurios vėliava plaukia laivas, t. y. Nyderlandų karalystės, jurisdikciją.

28 Šiuo klausimu primintina, jog iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad vien aplinkybės, jog darbuotojas dirba ne Sąjungos teritorijoje, nepakanka tam, kad nebūtų taikomos Sąjungos nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo, jei yra darbo santykių pakankamai glaudus ryšys su Sąjungos teritorija. Tokiu atveju kaip šis pagrindinėje byloje toks ryšys matyti iš aplinkybės, kurią patvirtino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad M. J. Bakker dirba Nyderlanduose registruotame laive šioje valstybėje narėje įsteigtoje įmonėje (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Lopes da Veiga* 17 punktą ir minėto Sprendimo *Aldewereld* 14 punktą).

29 Be to, nei dėl pakrantės valstybės suvereniteto, nei pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją nereikalaujama darbuotojui tokioje situacijoje, kaip antai M. J. Bakker, netaikyti valstybės narės, su kurios vėliava plaukioja laivas, socialinės apsaugos, numatytos pagal Reglamentą Nr. 1408/71, kai šis laivas yra kituose nei šios valstybės narės teritoriniuose vandenyse.

30 Todėl M. J. Bakker pateiktam antram argumentui nereikėtų pritarti.

31 Savo ruožtu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punkto taikymo, nes M. J. Bakker nepatenka į šio reglamento *ratione personae* taikymo sritį, kadangi jis nėra privalomai draustinas bendruoju Nyderlandų socialiniu draudimu asmuo, nes ten negyvena.

32 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punkto vienintelis tikslas – nurodyti taikytinus nacionalinės teisės aktus asmenims, dirbantiems pagal darbo sutartį laive, plaukiojančiame su valstybės narės vėliava. Šios nuostatos tikslas nėra nustatyti teisės ar pareigos draustis pagal socialinės apsaugos sistemą arba vienoje ar kitoje šios sistemos srityje sąlygas. Šios sąlygos turi būti nustatomos kiekvienos valstybės narės teisės aktuose (žr. 2012 m. sausio 17 d. Sprendimo *Salemink*, C-347/10 38 punktą).

33 Tačiau nors valstybės narės išlaiko kompetenciją nustatyti draudimo savo socialinės apsaugos sistemose sąlygas, ją vykdydamos jos turi laikytis Sąjungos teisės. Konkrečiai kalbant, šios sąlygos negali lemti to, kad aptariami teisės aktai būtų netaikomi asmenims, kuriems jie taikytini pagal Reglamentą Nr. 1408/71 (šiuo klausimu žr. 1990 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Kits van Heijningen*, C-2/89, Rink. p. I-1755, 20 punktą ir minėto Sprendimo *Salemink* 39 ir 40 punktus).

34 Tačiau Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punkte aiškiai nustatyta, kad laive, plaukiojančiame su valstybės narės vėliava, pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui taikomi tos valstybės narės teisės aktai. Ši nuostata būtų pažeista, jei atitinkamos valstybės narės teisės aktuose nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga būtų taikoma minėtame 13 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytiems asmenims norint apsidrausti privalomuoju draudimu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Kits van Heijningen* 21 punktą ir minėto Sprendimo *Salemink* 41 punktą).

35 Todėl taikant Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punktą negalima šioje nuostatoje numatytiems asmenims taikyti nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias šiose nuostatose numatyta socialinės apsaugos sistema taikoma su sąlyga, kad asmuo gyvena atitinkamoje valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Kits van Heijningen* 22 punktą).

36 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo matyti, kad šis požiūris *de facto* buvo perkeltas į *Landelijk Instituut sociale verzekeringen,* kuris asmenis, kurių situacija tokia kaip M. J. Bakker prilygino apdraustiesiems asmenims, politiką.

37 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies c punktas aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės aktuose numatyti, kad asmeniui, esančiam tokioje situacijoje, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, kuris yra šios valstybės narės pilietis, bet joje negyvena, ir dirba su šios valstybės narės vėliava plaukiojančioje žemsiurbėje, kuri vykdo veiklą ne Sąjungos teritorijoje, netaikoma šios valstybės socialinės apsaugos sistema.

Dėl antrojo klausimo

38 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeisto 1999 m. vasario 8 d. Reglamentu (EB) Nr. 307/1999, 13 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės aktuose numatyti, kad asmeniui, esančiam tokioje situacijoje, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, kuris yra šios valstybės narės pilietis, bet joje negyvena, ir dirba su šios valstybės narės vėliava plaukiojančioje žemsiurbėje, kuri vykdo veiklą ne Europos Sąjungos teritorijoje, netaikoma šios valstybės socialinės apsaugos sistema.

Parašai.